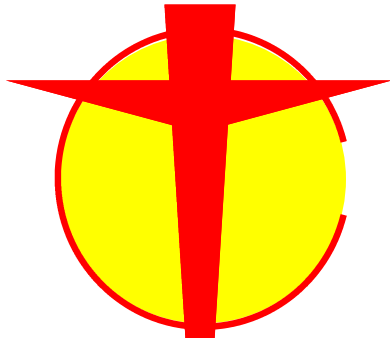

CURSILLO

VIỆT NAM - ÂU CHÂU

SỐ 176 — THÁNG 01 — 2013

Nội Dung

- Lá Thư Phong Trào 1
- Đôi điều suy nghĩ ngày đầu năm (MKC) 2
- Những ánh sao dẫn đến Đức Tin (Maria Hoàng Lan) 3
- Cái nhìn mới về tôn giáo (tiếp theo) (Lm Mai Đức Vinh) 4
- Sự quyết định (N.C.) 6
- Quà Xuân không nhận (NTS) 8
- Đổi Đời (Marie Thérèse Đào Thư Hương) 9
- Giờ bên Thầy (Elisabeth Nguyễn) 10
- Hai Chị Em (Phương Vy) 11
- Đóm Lửa (Trần Nguyên Bình) 12
- Vinh Danh Chúa (Thérèse Xuân) 12

SINH HOẠT HÀNG THÁNG

Trường Huấn Luyện :

Chúa nhật 10/02/2013
14g30—16g30

Ultreya - Thánh lễ Tạ Ơn :

Chúa nhật 24/02/2013
Ultreya : 14g30—16g30

Thánh lễ Tết Quý Tỵ lúc 17g00

Cursillo

Le Mouvement des Cursillos de la diaspora Vietnamienne en Europe

<http://cursillo.free.fr>
<http://cursillovnau.free.fr>
eMail : duongermont@gmail.com

Mission Catholique Vietnamienne
38 Rue des Épinettes
75017 Paris—FRANCE

Tel. +33 (0) 981 896 701
Fax. +33 (0) 156 802 268
<http://www.giaoxuvnparis.org>

Lá thư phong trào

Thưa Quý Anh Chị Cursillistas thân mến,

Chúng ta vừa vui mừng đón chào mầu nhiệm Đức Kitô giáng thế cứu chuộc nhân loại với biết bao ý nghĩa cần được suy gẫm : Chúa dựng con người nam và người nữ theo hình ảnh của Ngài và giống với Ngài (x. St 1, 26-27) ; Tội tổ tông và hình phạt của Thiên Chúa đuổi họ ra khỏi vườn Địa Đàng (x. St 3,23-24)... Và suốt trong Cựu Ước, chúng ta đã thấy được Lòng Yêu Thương của Thiên Chúa đối với loài người phản bội. Ngài đã không dứt bỏ mà còn bao lần cứu vớt dân Ngài ra khỏi kiếp nô lệ, đã sai bao ngôn sứ đến để khuyến cáo con người ăn năn hối cải, trở về với Đấng Chí Tôn... Và Lòng Yêu Thương cao cả của Thiên Chúa đã đi đến chỗ vượt khỏi mọi tưởng tượng của trí tuệ loài người. Ngài đã sai Con Một Ngài xuống thế, chịu nạn, chịu chết trên cây thánh giá để đền tội phản nghịch cho chúng ta. Và Ngài đã chọn một gia đình bé nhỏ để giáng trần như mọi con người bình thường. Tất cả những tín lý này làm nên nền văn minh Kitô giáo.

Nhưng hiện nay, trong thời đại con người đã có chút kiến thức khoa học tiến bộ, không riêng gì ở Pháp mà còn ở rất nhiều nước Âu Mỹ, đang có xu hướng phá hoại nền văn minh Kitô giáo. Nền văn minh nào cũng bắt nguồn từ con người hay xa hơn, từ cái nôi của con người là gia đình bao gồm cha (là đàn ông), mẹ (là đàn bà) và con cái. Người Kitô giáo xây dựng gia đình theo hình ảnh Thánh Gia Thất. Gia đình con người là biểu tượng cho tế bào nhỏ nhất của xã hội. Thánh Gia Thất là tượng trưng cho Kitô giáo. Karl Marx đã nhìn thấy chân lý này để tiến hành mưu toan của hắn khi hắn viết : « Vì nền móng Thánh Gia là gia đình trên thế gian, chính là cái (gia đình thế gian) này phải bị triệt hạ trước khi triệt hạ cái kia ». Khi người ta chủ trương hôn nhân đồng tính, tức là người ta đã phá hoại tế bào khởi thủy làm nên xã hội là gia đình. Gia đình mang tính thiêng liêng cao quý đã được Thiên Chúa và Giáo Hội nâng lên hàng Bí Tích. Chính Đức Kitô đã sống trong Thánh Gia thời gian dài gấp 10 lần thời gian Ngài đi giảng dạy và thực hiện công trình cứu chuộc dự trữ từ thuở đời đời.

Hiện nay người ta đang muốn bắt dân chúng kể cả Giáo Hội đều phải chấp nhận sự biến thái xã hội và con người này bằng luật pháp, đồng thời đầu độc giới trẻ bằng giáo dục. Nguy cơ này thật là to lớn không kém nguy cơ của các chủ nghĩa duy vật, vô thần trước đây (Thông điệp *Divini Redemptoris*).

Người Công Giáo Việt Nam vốn có truyền thống coi gia đình là trọng. Điều này xuất phát từ luật tự nhiên và phù hợp với giáo huấn của Kitô giáo. Ngày Tết Nguyên Đán và nhiều dịp lễ hội trong năm mang nặng tính gia đình duy trì truyền thống này.

Hơn bao giờ hết, trong năm Đức Tin này, với chức năng chứng tá, chúng ta cần can đảm không những nói lên mà còn phải bênh vực lập trường của Thiên Chúa và Giáo Hội để bảo vệ bản chất con người với giới tính âm dương hài hòa, bảo vệ gia đình là nơi ban ra và là cái nôi của sự sống.

Trong niềm vui ngày Tết Nguyên Đán Quý Tỵ sắp đến, chúng ta hãy dâng lời cầu nguyện cho mọi gia đình, cho đại gia đình Cursillo, xin Đức Kitô và Mẹ Thánh Ngài cùng Thánh Cả Giuse ban ơn lành cho mọi dự kiến của Đức Giáo Hoàng, của Đức Ông Linh Hưởng Giáo Phận, Quý Cha, Quý Thầy Linh Hưởng Phong Trào cùng toàn thể Quý Anh Chị Cursillista trong suốt Năm Đức Tin được An Khang Thịnh Vượng.

Làm Chứng Đức Tin Trong Niềm Vui

ĐÔI ĐIỀU SUY NGHĨ NGÀY ĐẦU NĂM

Một ngày đầu năm lại đến. Mọi người mọi vật được thêm một tuổi, thường tình người ta hay nói « già thêm một tuổi » và tuổi già hay làm cho chúng ta lo sợ. Sợ tuổi già, bệnh hoạn, cô đơn. Người Việt nam chúng ta có lẽ ít sợ « cái già » hơn người Âu Mỹ. Vì xã hội, phong tục, tập quán của chúng ta có câu « kính lão đắc thọ » nên các cụ ở xứ ta rất được kính trọng và nể vì. Nhưng tiếc thay, ý nghĩa của câu tục ngữ trên ít còn được chuộng ở thời đại này.

Ngày nay bố mẹ già thì có nhà dưỡng lão cho các cụ ở, nơi này thiếu bóng dáng các con cháu, nhưng bù lại, các cụ có thêm bạn đồng tuổi, dù đôi khi ngôn ngữ bất đồng, cũng có đôi chút trở ngại. Các con các cháu đưa nào ngoan thì lại thăm mỗi tuần, nhưng có cụ thì đến hai hoặc ba tháng, có khi cả năm chẳng thấy có đứa nào lại vắng. Thôi thì cũng đành phải thông cảm, tha thứ cho chúng nó. Đứa nào cũng bận bịu công việc, gia đình, có thì giờ lại thăm ông bà, cha mẹ thì rất khó.

Tới đây thì tôi thấy tinh thần « đại gia đình » của người Việt nam thật đáng phục. Ngày còn ở quê nhà, tôi thấy rất nhiều gia đình sống quây quần với nhau cả ba bốn thế hệ : ông bà, cha mẹ, con cháu cùng sống chung một mái nhà. Ở thành phố chật chội thì con cháu cũng cố gắng kiếm nhà ở gần bố mẹ để « chạy qua, chạy lại » cho tiện lợi. Ở ngoại ô hay thôn quê, rộng rãi hơn thì kiếm một mảnh đất cho to, rồi cha mẹ con cái cất nhà gần sát bên nhau trên chung mảnh đất đó. Thật là vui, thật là tiện. Nhưng vui thì có vui, mà xích mích thì cũng không ít : nào chị dâu với em chồng, nào dâu lớn, dâu bé ...Được cái dân tộc ta bản chất hiền hòa, bao dung « dĩ hòa vi quý » hoặc « một sự nhịn, chín sự lành » nên chuyện gì thì cũng qua đi, đâu lại vào đấy. Cảnh quây quần ấm cúng vào mỗi buổi tối trong gia đình là hình ảnh thật đẹp, ít nhiều gì thì cũng đã khắc ghi trong ký ức mỗi người chúng ta. Khó mà quên được.

Nhớ lại ngày còn bé, tôi rất nghịch ngợm và còn « nghịch tinh » nữa, mẹ tôi bảo thế. Vì lí lắc như vậy nên tôi thường hay gây chuyện với anh chị em trong nhà. Tôi bị đòn gần như cơm bữa. Nhưng chứng nào tật nấy, tôi vẫn không chừa. Mỗi lần tôi bị mắng, hay bị đòn thì ông ngoại tôi lại dỗ dành và an ủi tôi, có lần đó ông ngoại khuyên tôi một câu mà đến bây giờ tôi vẫn còn nhớ và suy nghĩ thật nhiều, ông ngoại tôi bảo :

- Con ơi ! Cuộc đời này chỉ là tạm bợ, nó ngắn ngủi và thay đổi mau lẹ lắm con ạ ! Con may mắn được gần gũi những người thân thương, thì hãy yêu mến và tha thứ cho nhau, con xem ông đây này, không biết Chúa cất ông đi lúc nào. Mai kia con có muốn nghe ông khuyên bảo con, ông cũng chẳng còn để mà nói với con như lúc này được nữa.

Lúc đó, thú thật tôi không thể tưởng tượng ra được cuộc đời nó dài vẫn bao nhiêu, ông ngoại tôi đã hơn bảy mươi, cụ đã sống hơn bảy mươi năm, dài ời là dài. Tôi cho là ông ngoại tôi lớn tuổi nên hơi lắm cảm. Cụ nói, thời gian qua rất mau, nhưng cháu cụ thì lại đếm từng ngày, từng tháng mong sao cho đến Tết để có phong bao mừng tuổi, mà mãi chưa thấy hết năm. Tôi nghĩ mình còn chán thời giờ để tập « yêu thương gia đình, bạn bè và người thân ».

Thấm thoát, giờ này, mấy chục năm đã trôi qua, nghĩ lại chợt giật mình. Quả thật thời gian qua mau quá. Nhớ lại lời ông ngoại tôi khuyên, cứ tưởng mới nghe ngày hôm qua, buổi sáng, nhìn vào mảnh gương, đã thấy những nếp nhăn trên đuôi mắt, đầu tóc đã lấm tấm hoa râm... nhưng sao tôi vẫn chưa làm được lời ông ngoại tôi khuyên nhủ khi xưa ? « thêm một tuổi, không có nghĩa là già đi một tuổi, nhưng là để thêm sự khôn ngoan hơn » tôi không nhớ rõ danh hào nào đã nói đã nói như thế.

Từ ngày bước chân vào đại gia đình Cursillo, tôi nghĩ chữ « khôn ngoan » ở đây có nhiều ý nghĩa, là người cursillista, thiết tưởng không có sự khôn ngoan nào hơn là làm sao cho « **đâu có tình yêu thương, ở đấy có Đức Chúa Trời** » để rồi thực hiện được « **đâu ý hợp tâm đầu, ở đấy chứa chan niềm vui** ».

Vậy thì điều khôn ngoan nhất, tôi hãy hết lòng yêu thương, chia sẻ với những người tôi yêu mến, rồi đến bạn hữu, những người sống quanh tôi, để làm cho cuộc đời của tôi trở nên nhẹ nhàng, có ý nghĩa hơn. Giờ phút này, lòng tôi vẫn còn lấm bụi trần. Tính ích kỷ, nghi ngờ nhiều khi đã làm tôi trở nên độc ác. Tôi tự hạn chế tình yêu của tôi đối với tha nhân. Tôi mới chỉ yêu được những người thương mến, khen ngợi tôi. Những người thẳng thắn, nói những điều mất lòng, chạm tự ái thì tôi vẫn chưa chấp nhận.

Năm mới, nói chuyện cũ, cũng là để ôn lại những thiếu sót, những khuyết điểm, tự kiểm thảo ý nghĩ, hành động, công việc trong năm qua. Trong lời cầu nguyện đầu năm : Xin Chúa luôn cho con biết nhìn ra những khiếm khuyết để thay đổi chính con người của con, xin Chúa gìn giữ và ban cho con sức mạnh để bám chặt lấy tay Chúa hơn. Tất cả những ý nghĩ, hành động, cách cư xử với tha nhân, xin cho con thấy sự hiện diện của Chúa giữa anh chị em chúng con để thêm một năm, một tuổi nữa được Chúa ban thêm cho ơn khôn ngoan, biết tận hưởng tình yêu của Chúa ban cho, qua hình ảnh những người anh chị em xung quanh con.

MKC.■

NHỮNG ÁNH SAO DẪN TỚI ĐỨC TIN

Chủ nhật thứ nhất của năm mới 2013 là ngày lễ Hiện Linh, tôi ngồi lặng trầm và nghĩ tới hành trình của ba vị chiêm tinh đến hang đá Belem thờ lạy Đức Giêsu, tôi nguyện xin Chúa ban cho tôi cũng có thể hiểu được ý nghĩa của những ánh sao trong cuộc đời của mình, những ánh sao thấp sáng niềm tin cho tôi để có thể chiêm ngắm Đức Giêsu, Thiên Chúa làm người đang ở cùng tôi.

Một ánh sao lạ xuất hiện cùng với hàng tỉ những vị sao khác lấp lánh trên bầu trời nhưng chỉ có ba vị chiêm tinh mới có khả năng đọc ra được dấu chỉ của nó về một vị cứu tinh mới chào đời. Một điều đặc biệt tôi đã học được nơi các vị là thái độ kiên quyết đi tìm, vượt qua hành trình dài xuyên quốc gia. Ngay cả khi gặp thử thách, mất định hướng vì không còn thấy ánh sao đó nữa, các vị cũng không nản lòng. Rồi các vị lại tiếp tục được ánh sao dẫn đến tận nơi Đức Giêsu sinh ra ngay trong hang súc vật giữa cánh đồng Belem. Tới nơi, mặc dù nhìn thấy Người ở trong phận nghèo như thế, các vị thông thái này vẫn tin yêu, thờ lạy và dâng lễ vật quý nhất cho Người.

Hôm nay, ngẫm lại tấm gương của ba nhà khoa học đầy thiện chí đi tìm chân lý, đời sống đức tin của tôi lại có thêm một ánh sao, hướng dẫn tôi về với Đức Kitô nguồn Ánh Sáng. Vâng, tôi đã học được nơi các vị lòng khiêm tốn, trung thành đến cùng với tiếng nói của Chúa trong lương tâm.

Thiên Chúa là Tình Yêu, Người muốn tất cả mọi người được ơn cứu độ nên đã dùng mọi cách để tỏ mình ra cho mỗi Người. Đối với tôi, nhìn lại cuộc sống, tôi không thể quên được bác TT Khán và những anh chị trợ tá trong khóa ba ngày Cursillo đầu tiên được mở ra tại Pháp năm 1993. Các anh chị đã không quản ngại đường xá xa xôi từ Mỹ sang đây bỏ nhiều thời giờ, công sức, tài chánh và đã phục vụ tận tình trong những công tác được giao phó đã để lại trong tôi rất nhiều ý nghĩa, mỗi người là một ánh sao tỏa sáng tình yêu của Thiên Chúa. Các anh chị Cursillistas bên Đức với những hy sinh vất vả, những khó khăn trở ngại nhưng các anh chị cũng đã không nản lòng để tổ chức cho bốn khóa Cursillo tại Wernau ... và còn nhiều lắm những ánh sao đã hướng dẫn cho tôi biết sống yêu thương trong tình bạn qua chậm ngôn của PT « một

tay nắm Chúa và một tay nắm lấy anh chị em » và qua những chia sẻ cảm nghiệm của các anh chị trong những buổi họp nhóm và Ultreya, những huấn đức của các cha linh hướng trong những buổi tĩnh tâm, trong khóa ba ngày, những người đang âm thầm cầu nguyện, hy sinh làm palanca cho những khóa học của PT...

Năm nay vào tháng bảy 2013 PT mở đại hội mừng 20 năm Cursillo Âu châu tại Lisieux, quê hương của Thánh nữ Teresa Hải Đồng Giêsu với mong ước linh đạo của PT Cursillo kết hợp cùng linh đạo « con đường thơ ấu » với tâm tình đơn sơ như trẻ nhỏ, luôn phó thác và trông cậy vào ơn thánh Chúa để PT sinh nhiều hoa trái để đem Tin Mừng lan tỏa tới mọi nơi.

« Ngựa chạy có bầy, chim bay có bạn », người cursillistas đồng hành bên nhau để nâng đỡ nhau để an lòng nương tựa vào nhau dần bước trong hành trình ngày thứ tư để kiếm tìm và gặp gỡ để đem Chúa đến với tha nhân và đưa tha nhân về với Chúa.

Một khi đọc được ý nghĩa những ánh sao trong cuộc đời, tôi thấy Chúa Giêsu rất gần tôi, đang hiện diện bên tôi, đang tỏa sáng nơi những người bạn bên cạnh tôi. Người mời gọi tôi bước theo Người, sống như Người đã sống để tiếp tục tỏa lan ánh sáng yêu thương phục vụ của Người giữa màn đêm của một xã hội toàn cầu hóa đang bị tục hóa của chủ nghĩa hưởng thụ vô thần hiện nay.

Trở nên ánh sao Giêsu để loan báo Tin Mừng cho những người chưa biết Chúa là sứ mạng của mỗi Kitô hữu và người cursillistas. “Hiện nay người ta được chinh phục bởi các chứng nhân hơn các thầy dạy”, câu nói của Đức Thánh Cha Phaolô VI là một lời động viên chúng ta, những người có thể không có khả năng rao giảng bằng lời, nhưng luôn có cả cuộc đời để sống yêu thương, cảm thông, tha thứ, chia sẻ, ủi an, phục vụ những anh em nghèo khổ, bệnh tật, đang sống bên cạnh chúng ta.

Lạy Chúa Giêsu, con tạ ơn Chúa đã ban cho con những ánh sao thấp sáng niềm tin cho con trong suốt cuộc đời. Xin dạy con biết sống yêu thương để con cũng trở nên một ánh sao đem lại niềm tin cho những người trong gia đình và những người con tiếp cận hằng ngày. Amen

Maria Hoàng Lan ■

Ủng hộ Phong trào

Chị Dương Văn Sĩ Sophie	20.00 €
Chị Nguyễn Quý Thanh (Texas)	10.00 €
Chị Phạm Thị Thanh Mai	50.00 €
Chị Nguyễn Thị Lan	100.00 €
Chị Mai Thị Hường (Đức)	30.00 €
Chị Nguyễn Kim Thu	50.00 €

NHỮNG CÁI NHÌN MỚI VỀ TÔN GIÁO

Cơ Đốc giáo - Do-Thái - Ấn giáo - Hồi giáo - Phật giáo - Thần đạo

Lm Mai Đức Vinh

Hoài vọng nhỏ bé của tôi khi viết loạt bài này là muốn giúp mỗi người đứng vững trong niềm tin giữa một xã hội đầy rẫy những phức tạp, dù chỉ ở trong phạm vi tôn giáo'. Tình trạng phức tạp tôn giáo tàng ẩn dưới những quan niệm đẹp đẽ của thời đại: đa tôn giáo, đối thoại tôn giáo, liên đới tôn giáo, phát triển tôn giáo... đa văn hóa, giao lưu văn hóa ... con người tôn giáo, xã hội văn hóa ... [...] Tôi muốn chúng ta có những cái nhìn tôn giáo khác với 'cái nhìn chúng ta thường có', mà tôi gọi là cái nhìn ngoại diện hay 'cái nhìn mới về tôn giáo'.

C. SỰ BÀNH TRƯỚNG LỊCH SỬ CỦA HỒI GIÁO

1. Chinh phục chớp nhoáng.

Ông Mahomet chạy rảo khắp nước Arabie Saoudite và khám phá ra những người theo tôn giáo độc thần Kitô giáo và Do Thái giáo. Năm 610, ông nhận được những mạc khải thần linh đầu tiên trong một cái động tại La Mecque. Từ đó ông giữ thói quen mỗi năm đến 'cắm phòng' ở đó một lần. Một thế kỷ sau, hồi giáo làm chủ thành Séville ở Kaboul.

2. Bành trướng qua Á châu.

Những thương gia hồi giáo đã đi lại các ven biển Á châu ngay từ thế kỷ VII, nhưng phải đợi năm thế kỷ sau hồi giáo mới vững chân ở Ấn Độ và các đảo của Indonésie. Cuối thế kỷ XIII, ông Marco Polo cho biết các vương quốc Javanais đã trở lại hồi giáo. Ngày nay Indonésie là nước đông dân hồi giáo nhất thế giới với 140 triệu.

3. Bành trướng của đế quốc Ottoman.

Trong một đế quốc byzantin bị suy yếu bởi chiến tranh dài cả thế kỷ với các nước vùng Ba Tư, người ta truyền bá một tôn giáo mới mạnh mẽ đến độ có thể thiết lập triều đại của các Ottomans tại Anatolie, năm 1281. Triều đại trẻ trung này thiết lập một nền hành chánh quân sự và tôn giáo dưới quyền giám hộ của vua Thổ Nhĩ Kỳ. Một thế kỷ sau, Đế quốc mở rộng ra từ sông Euphrate đến sông Danube.

•1512: Ottoman chinh phục và cai trị nước Thổ Nhĩ Kỳ. Thủ đô của đế quốc : Brousse (1326-1365), Andrinople (1361-1453), Istanbul (1453-1923).

•1512-1520: Dưới thời Selim I, Ottoman chinh phục và cai trị: Algérie, Ai Cập, Liban, Palestine, Syrie, Jordanie, Arabie Saoudite.

•1520-1566: Dưới thời Soliman le Magnifique I, Ottoman chinh phục và cai trị: Irak, Arménie, Iran, Afghanistan, TurmenistanOuzbekistanTunisie, Lybie

1566-1683: Ottoman chinh phục và cai trị: Ukraine (Kiev).

4. Hồi giáo dưới quyền bảo hộ và chế độ thuộc địa của Tây phương từ 1914.

Năm 1571 chiến thuyền Lepante (mạn đồng địa trung hải)

bị đánh tan bởi chiến thuyền kitô giáo, đã báo hiệu sự suy thoái của đế quốc Ottoman. Ảnh hưởng chính trị và sức mạnh quân sự của đế quốc xuống dần cho đến cuộc chiến thắng chung kết của liên quân Âu châu 1914-1918, đế quốc Ottoman chỉ còn thu vào một quốc gia thế tục non trẻ là Thổ Nhĩ Kỳ hiện nay. Tuy nhiên chế độ bảo hộ của Anh và Pháp tại Trung Đông (Palestine, Syrie và Liban) không ảnh hưởng gì đến việc thực hành tôn giáo. Chế độ bảo hộ hay thuộc địa trên thế giới được phân phối giữa các nước Âu châu như sau:

•Đế quốc Ottoman chỉ còn thu nhỏ lại: nước Thổ Nhĩ Kỳ hiện nay.

• Các nước thuộc quyền của Pháp: Maroc, Algérie, Tunisie, Gambie, Guinée, Madagascar và Đông Dương (Việt-Miên-Lào).

•Các nước thuộc quyền của Anh: Ấn Độ, Áo, Ai Cập, Soudan, Kenya, Nam Phi, Birman, Nigeria, Togo, Singapour.

•Các nước thuộc quyền của Ý: Lybie, Somalie.

•Các nước thuộc quyền của Đức: Sud-Ouest Africain Allemagne, Cameroun, Tanganyka.

•Các nước thuộc quyền của Hòa Lan: Indes Néerlandaises.

•Các nước thuộc quyền của Bồ Đào Nha: Angola, Mozambique.

•Các nước thuộc quyền của Tây Ban Nha: Rio de Oro

•Nước thuộc quyền của Bỉ: Congo.

5. Những ngành hồi giáo.

Ngay khi tiên tri Mahomet vừa tạ thế, năm 632, người hồi giáo đã chia ra ba ngành chính : Ngành Chiites, là những người theo Ali, anh em họ và con rể của Mahomet, ước mong chọn người kế vị ngay trong gia đình của Mahomet; - Ngành Sunnites, những người ủng hộ ông Abou Bakr, người bạn thân tín của Mahomet, muốn chọn một người có thể giá và đạo hạnh (le sunna). Họ đã dùng kiểu 'đấu giao' (armes à la main) để giải quyết vấn đề dị biệt. Trong trận đấu, Ali đã bị một

số đồng bạn ám sát, vì đã chấp nhận giao hòa với đối phương. Những người gây hấn này mang tên là Kharijites. Ngày nay, ngành Sunnites chiếm 90%, Chiites chiếm 10% và Kharijites chiếm 1%. Người ta thường nhận định:

•Ngành hồi giáo Sunnites theo đường lối chính trị mềm dẻo và thực tế. Có bốn trường tư pháp: Hai trường hanafites và chaféites tuyển mộ những người hồi giáo không phải là Ả Rập. Trường Malékite đặc biệt phát triển bên Phi châu. Trường Hanbalites chủ yếu ở Arabie Saoudite, theo khuynh hướng bảo thủ (wahhbisme).

•Ngành Chiites chủ trương đường hướng bí nhiệm và ít thực tế. Các thần học gia của họ ưa giải thích các ẩn nghĩa của các câu trong sách Coran. Ngành này hiện hữu nhiều ở Pakistan, Inde, Syrie, Yémen, Turquie.

Ngành hồi giáo Kharidjistes, tuy rất thiểu số, nhưng chủ trương một đạo lý nghiêm khắc, lên án mọi hình thức xa hoa, hiện hữu nhiều ở Algérie, Tunisie, Mozambique.

6. Hành hương La Mecque:

•**Cột trụ thứ năm:** Mỗi hồi giáo có bốn phận phải hành hương La Mecque ít ra một lần trong đời sống, nếu họ có sức khỏe và khả năng tài chánh. Vì đây là cột trụ thứ năm của hồi giáo (Tuyên xưng đức tin, cầu nguyện theo lễ điển, giữ chay ramadan, làm phúc bố thí, hành hương la Mecque). Tột điểm của cuộc hành hương là 'xếp hàng đi viếng trước hòn đá đen (kaba) được coi là 'cơ sở nòng cốt của thế giới này ngay từ đầu'.

Số lượng hành hương gia tăng:

1935	50.000
1950	100.000
1969	400.000
1974	918.000
1981	1.377.000 (chiến tranh Iran&Irak)
1988	775.000 (hết chiến tranh Iran&Irak)
1990	720.000 (Khủng hoảng Vịnh Batur)
1992	993.000 (sau chiến tranh Vịnh Batur)
2001	1.834.000 (biến cố 11.09)
2004	+ 2.000.000
2008	- 3.500.000

D. HỒI GIÁO TẠI ÂU CHÂU

1. Sự hiện diện lịch sử và lâu đời

Một thời thật lâu, các nước Âu châu không quan tâm đến sự hiện diện của người hồi giáo sinh sống trên đất của mình. Họ là những dân lao động, hiểu hòa giữ đạo của họ theo đúng khuôn khổ luật pháp mỗi quốc gia Âu châu. Ngày nay, dần dần các nhà trách nhiệm chính trị đặt lại vấn đề hồi giáo, mà theo họ, là tác nhân của nhiều vụ rối loạn trong xã hội đang lâm cơn khủng hoảng.

Nếu không kể những người hồi giáo bên Nga Xô và Thổ Nhĩ Kỳ, thì hiện nay có chừng 16 triệu người hồi giáo sống trên đất Âu châu. Đa số họ là hồi giáo sunnites, họ di cư qua sau đại chiến thứ hai và chuyên làm việc tay chân vào giữa lúc nền kinh tế Âu châu phát triển. Mỗi nước Âu châu đón nhận người di cư thuộc một quốc gia khác nhau: Nước Pháp đón nhận đồng bào Maghred, nước Đức tiếp đón đồng bào Thổ Nhĩ Kỳ, nước Anh tiếp nhận đồng bào Pakistan và Ấn Độ.

Việc mở rộng Cộng Đồng Âu Châu đã cho phép nối kết lại một hồi giáo Âu châu lâu đời đã nằm thế kỷ. Trong các nước vùng Balkans, người dân đã sống dưới quyền bảo hộ của đế quốc Ottoman cho tới đầu thế kỷ XX. Một trên năm người dân theo hồi giáo sunnites với tinh thần mềm dẻo của lễ điển hanafite, cho phép ăn thịt heo và uống rượu,

2. Những nguyên nhân làm co rút đường lối chính trị đối với hồi giáo

Vụ khủng bố hải hùng 11. 09. 2001 tại Hoa Kỳ, rồi những vụ khủng bố khác tại Âu châu đã co rút đường lối chính trị của các chính phủ Âu châu. Mặc dầu nổi tiếng lâu đời về đường lối chính trị cởi mở, các nước Âu châu phải nhất trí về một chính trị chung thật nghiêm khắc. Vụ nổ bom tại Luân Đôn năm 2005 đã khiến chính phủ Tony Blair và những vị kế tiếp phải xét lại 'chính trị đa văn hóa' của nước Anh. Theo thủ tướng David Cameron, 'chủ thuyết Quốc gia đa văn hóa tại Anh quốc đã đóng góp trực tiếp vào việc tuyên truyền của hồi giáo quá khích'.

Dân Hòa Lan đã chọn năm 1980 làm 'năm ngôn ngữ và văn hóa riêng', nhưng vụ nhà làm phim Theo Van Gogh bị ám sát bởi một người trẻ cuồng tín gốc Maroc năm 2004 và phát hiện mộ ở quân khủng bố, nhóm Hofstad tại La Haye năm 2006, đã buộc chính phủ thay đổi lập trường. Và từ những biến cố đó, chính phủ Hòa Lan quyết định ra những Quy luật cứng rắn về dân di cư và đặc biệt phải trải nghiệm họ về khả năng ngôn ngữ và văn hóa. Ngay nước Thụy Sĩ trung lập cũng đã bỏ phiếu cấm xây 'tháp kinh' (minarets) với tỉ số 57,5% ngày 26. 11. 2009. Còn Đức, bà thủ tướng Angela Merkel đã tuyên bố ngày 16. 10. 2010 rằng: 'mẫu hình đa văn hóa của Đức hoàn toàn thất bại'.

Càng về phía nam, nhiều quốc gia đã lâu năm sống 'an tâm' về sự hiện diện của hồi giáo, chẳng hạn tại bán đảo Tây Ban Nha, làn sóng di cư hồi giáo, mà chủ yếu là dân Maroc, đã đổ vào hơn 10 năm trước. Cho tới khi bùng nổ vụ khủng bố ở Madrid tháng 3 năm 2004, chính phủ và dân chúng Tây Ban Nha mới canh chừng cộng đoàn lâu nay được 'thả lỏng'. Đặc biệt phát hiện nhiều ổ chuyên môn tuyển quân cho Al-Qaida. Tây Ban Nha đã trở thành lãnh thổ 'tái hồi giáo hóa' giống như thời chiếm đóng vàng son của quân Ottoman. Nước Ý cũng mới ý thức rằng đã có cả triệu người hồi giáo sống trên lãnh thổ, nhất là với những chuyến tàu chở lậu dân từ các nước vùng Maghred tới. Hệ thống thể tục của Pháp đã đặt ra những điều kiện nghiêm khắc đối với việc thực hành đức tin của người hồi giáo trong những nơi công cộng. Hai bản luật đã được biểu quyết: luật về 'nhãn hiệu tôn giáo ở trường công' cấm trùm khăn trong khuôn viên trường học (15. 03. 2004) và luật cấm đội 'khăn trùm mặt' (burqa) tại những nơi công cộng.

(Bài viết trên đây dựa theo tài liệu của ông Olivier Roy, giám đốc nghiên cứu tại CNRS, chuyên gia về 'hồi giáo chính trị' (l'islam politique), giám đốc nghiên cứu tại Trường cao học về khoa học xã hội (Ehess), nhà nghiên cứu phục vụ tại các trung tâm nghiên cứu quốc tế (Ceri). Từ 2009, ông là giáo sư của học viện đại học Âu châu Florence. Ông là tác giả nhiều tác phẩm: Les illusions du 11 septembre 2011 (Seuil), L'islam mondialisé (Seuil), La laïcité face à l'islam (Stock), Le Croissant et le Chaos (Hachette Littératures), L'Asie centrale contemporaine (Puf)).

(còn tiếp)

Sự Quyết Định

Buổi họp của Trường Huấn Luyện vào chúa nhật 13 tháng giêng vừa qua đặc biệt hơn những lần trước. Từ đề tài, người trình bày đến thành phần tham dự. Xen kẽ vào phần học hỏi về Công Đồng Vatican 2 (bắt đầu từ tháng chín 2012), « Sự Quyết Định » là một đề tài độc đáo, mới mẻ và gây sự chú ý thích thú nơi các cursillistas nhận được thông báo mời họp. Tuy rằng người trình bày, thầy Jean Nguyễn Quốc Tuấn (cursillista khóa 14) là một gương mặt rất quen thuộc ở Giáo Xứ VN Paris, việc thầy Tuấn trở lại với sinh hoạt của PT lần này có một ý nghĩa rất đặc biệt, vì sau mười năm chọn con đường tận hiến theo chân Thầy Chí Thánh, thầy đến chia sẻ với các anh chị em trong PT chứng từ của một Sự Quyết Định quan trọng trong cuộc đời mình.

Trong căn phòng nhỏ quen thuộc của các buổi họp THL, số người ngồi quây quần đông gấp đôi thường lệ. Có những anh chị từ trước tới giờ chưa đến sinh hoạt với THL bao giờ. Bắt đầu buổi nói chuyện, thầy Tuấn nhấn mạnh rằng Sự Quyết Định không phải là một vấn đề lý thuyết suông, đó là điều gắn liền với đời sống của mỗi người chúng ta. Chính cuộc sống dẫn đưa con người đến sự lựa chọn, quyết định. Bước đầu chúng ta có thể sử dụng triết học, theo Kant, theo Aristote, để giúp chúng ta đi sâu vào nội tâm của chính mình, và tìm ra được đâu là sự tốt xấu. Nhưng chung quy lại, sự quyết định của chúng ta, ở tại nơi mình đang sống, đều phải đưa về câu hỏi quan trọng : « **Tôi có từ chối Thiên Chúa trong sự quyết định của tôi không ?** » Thầy Tuấn mời gọi các anh chị em hãy đọc lại Sách Đê Nhị Luật chương 30, 2-20 để hiểu rõ sự quyết định của mình sẽ dẫn mình vào con đường nào qua lời dạy của Thiên Chúa. Song song, bằng những thí dụ thực tế, trong đời sống gia đình, trong hoàn cảnh làm việc, với thân phận người tị nạn chính trị bỏ xứ ra đi, v.v..., thầy Tuấn khéo léo dẫn đưa người nghe đến với những sự quyết định khác nhau trong từng hoàn cảnh. Để có một quyết định đúng và hợp với Thánh Ý Chúa, chúng ta cần được sự hướng dẫn của một người lớn tuổi hơn, khôn ngoan, có kinh nghiệm, hay một vị linh hướng am hiểu về Chúa Thánh Linh. Thiên Chúa luôn tôn trọng sự tự do của con người, và Ngài mời gọi con người dấn thân vào trong quyết định của mình. Để biết được sự quyết định đó đúng hay sai, chúng ta chỉ cần nhìn vào hoa trái của điều đó theo lời dạy của thánh Phaolô : *“bác ái, hoan lạc, bình an, nhẫn nhục, nhân hậu, từ tâm, trung tín, hiền hòa, tiết độ.”* (Galát 5,22-23). Ngay trong công tác tông đồ, chúng ta phải biết lắng nghe Lời Chúa qua người khác để tìm ra Thánh Ý Chúa chứ không để ‘cái tôi’ khuyến dụ, và cần nhận ra được con người thật của chính mình để có những quyết định sáng suốt. Nhất là chúng ta phải luôn vâng phục Giáo Hội dù trong bất cứ tình huống nào, vì chính Chúa Giêsu đã yêu cầu sự hiệp nhất giữa các môn đệ của Ngài.

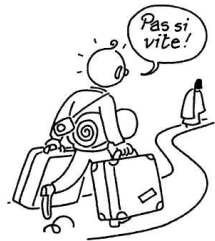
Để trả lời cho thắc mắc mà có lẽ mọi người đều háo hức chờ đợi câu trả lời : « *Động lực nào khiến thầy ‘quyết định đi tu’, và sẵn sàng từ bỏ nghề nghiệp vững chắc đang nắm lấy trong tay ?* », thầy thành thật đơn sơ ‘khai báo’ : « *Trước đây con không bao giờ có ý định đi tu !* ».

Tuy vậy thầy Tuấn đã ham thích từ sớm việc đọc Kinh Thánh. Lớn lên, trưởng thành, thầy cảm thấy những điều mình xây đắp trong tư tưởng, qua những va chạm của đời sống lại hoàn toàn khác biệt. Theo những đam mê của tuổi trẻ, một cách rất bình thường tự nhiên, thầy cũng đã nghĩ đến việc lập gia đình, nhưng vẫn không thấy đó là con đường thích hợp cho mình. Chọn đời sống tận hiến, điều giúp cho người chọn lựa có sự thăng tiến tâm linh là việc chấp nhận nhìn vào con người của mình với tất cả mọi tốt xấu. Cha linh hướng chỉ giúp phần nào trong công việc này. Đi tu hay lập gia đình, ơn gọi nào cũng có những thử thách. Hay đúng ra, người Kitô hữu chỉ có cùng một ơn gọi : Nền Thánh. Ba lời hứa của người chọn con đường tu trì, các bậc vợ chồng cũng đã cùng hứa với nhau trước mặt Thiên Chúa :

« *khó nghèo* » - trong việc xây dựng hạnh phúc gia đình, vợ chồng phải hy sinh những ham muốn riêng về vật chất để đem lại sự an toàn thoải mái trong kinh tế gia đình.

« *kiết tịnh* » - trong đời sống lứa đôi vợ chồng phải chung thủy với nhau.

« *vâng lời* » - sự vâng phục lẫn nhau cũng là một điều kiện để suy trì hạnh phúc gia đình.

Mỗi con đường có những chông gai riêng, và không ai có thể vác thánh giá của người khác, nhưng có một Đấng duy nhất đã chấp nhận vác thánh giá cho mỗi người chúng ta : Đức Kitô - Thầy Chí Thánh.

Qua hai thứ tiếng Pháp-Việt hòa lẫn một cách nhuần nhuyễn, buổi gặp gỡ với thầy Jean Nguyễn Quốc Tuấn chắc chắn đã gieo vào lòng người tham dự ít nhiều băn khoăn về các quyết định đã qua và sắp tới trong tương lai. Hay cũng có thể đã có người bồi hồi nhớ lại kỷ niệm về quyết định nào đó mà sự chọn lựa Thiên Chúa đã lướt thắng thế lực của đam mê trần thế, để thêm một lần nữa âm thầm tạ ơn Đấng là Tình Yêu đã yêu thương mình bất chấp thân phận tội lỗi yếu hèn của mình ? Hoặc nhờ qua buổi học hỏi này sẽ sớm tìm ra được một cách quyết định cho một ước vọng mà trước đây mình còn đang loay hoay vướng mắc ?... Trước khi chia tay ra về, ngồi quây quần trong khung cảnh ấm áp đơn sơ của cantine Giáo Xứ, mời nhau tách trà nóng, miếng bánh thơm, không hẹn mà ai cũng chuẩn bị tâm tư cho lần gặp tới, có lẽ phải đổi cách xưng hô rồi, và lúc đó PT Cursillo VN Âu Châu sẽ có thêm một ‘cha’ linh hướng mới, trẻ trung, năng động và đầy nhiệt huyết trong sứ mệnh « Tay nắm Chúa, tay nắm anh em ».../.

(N.C.) ■

QUÀ TẶNG CUỐI NĂM

Sau khi chạy đôn chạy đáo hỏi thăm từ khu vực hồi sức đến khu tim mạch, cuối cùng vợ chồng tôi cũng đến được phòng của chị. Căn phòng một giường khá rộng rãi, đặc biệt dành riêng cho những bệnh nhân vừa qua khỏi một cuộc giải phẫu quan trọng, và cần được theo dõi thường xuyên. Khi chúng tôi nói tên chị, một bà y tá trọng tuổi cẩn thận hỏi chúng tôi là gì của bệnh nhân. Tôi trả lời « Chúng tôi là bạn », và nhanh trí thêm vào chữ ‘thân’ – « bạn thân » để dễ dàng được cho vào thăm. Phòng của chị ở ngay trước quầy trực của các bác sĩ và y tá. Thấy chúng tôi, chị vui mừng lắm. Lúc ấy chị đang đắm đắm nhìn về hướng màn ảnh truyền hình, nhưng sau đó chị kể tôi mới hiểu là chị đang xem giờ ở đồng hồ treo bên cạnh, và trông đợi người nhà hay bạn bè, người quen vào thăm.

« Nằm ở đây mong được thăm lắm em ơi ! » Chị nói mới có câu đầu tiên mà nước mắt đã rung rung. Trên người chị, tôi không đếm được bao nhiêu là thứ dây lớn nhỏ. Thứ để theo dõi mạch tim, thứ dùng cho huyết áp, và các ống dẫn thuốc men, thức ăn lỏng, v.v... Tuy chị còn mệt, sắc mặt chị rất bình an, hiền hòa. Chúng tôi kéo ghế ngồi nghe chị kể lại đầu đuôi con bệnh, có lẽ chị đã phải kể đi kể lại nhiều lần lắm rồi, nhưng chị vẫn rất thiết tha với những tâm tình ấy. Đối với chị, qua được trận bệnh này chính là phép lạ Chúa làm, và từ đây chị sẽ thay đổi hoàn toàn cách sống của mình. Chị quyết tâm dọn dẹp nhà cửa, bỏ hết những gì không cần thiết, bớt làm việc quần quật như trước, và sống cho những điều thiết yếu nhất. Chúng tôi không phải thật sự là ‘bạn thân’, ngoài những sinh hoạt của Giáo Xứ, của Phong Trào Cursillo, chúng tôi không gần gũi nhau nhiều, nên chị đã làm cho tôi thật sự cảm động vì tấm lòng thân ái khiêm nhu của chị.

Chị nhắc đi nhắc lại hoài : « Các em đến thăm chị, chị mừng lắm ! », trong khi chúng tôi thấy là chị rất đáng được đón nhận sự quan tâm thăm hỏi trong lúc này.

Tôi nhớ lại trong Ultreya của tháng mười hai vừa qua, chúng tôi đã chia sẻ với nhau về ý nghĩa của quà tặng trong Mùa Giáng Sinh. Những suy tư đó tiếp tục vương vấn trong lòng tôi sau khi chia tay với chị. Xướng tới lối ra vào chính của bệnh viện, tôi còn lưu luyến ngoái lại nhìn khu hành lang dài hun hút... Trong mỗi căn phòng ở đây, đều cất dấu một nỗi ngóng trông, một sự chờ đợi ước ao, một khao khát tình người. Nhất là trong ngày hôm ấy, khoảnh khắc cuối cùng của một năm sắp qua đi, của đoàn tụ gia đình, bạn bè, của niềm vui, lãng quên, thứ tha, hy vọng. Chính Thiên Chúa đã dẫn dắt để chúng tôi đến với nhau, và tình bạn trong Tình Chúa hôm ấy là tặng phẩm mà chúng tôi trao cho nhau, để người nhận và kẻ trao đều cảm nhận được Hồng Ân cao vời mình đã có trong đời, qua từng biến cố vui buồn, sướng khổ. Bỗng nhiên trong cái tĩnh mịch của buổi chiều cuối năm ở một bệnh viện, có một nốt nhạc tình đang du dương thánh thót trong lòng tôi.../.

Đến hôpital Montsouris - Cuối năm 2012
(một cursillista) ■

Quà Xuân Không Nhận

Mùa Noel năm nay không có tuyết phủ nên không mang theo cơn lạnh da diết của mùa Đông, nhưng lại có nhiều cơn mưa nhẹ kéo dài dầm ba ngày trong thành phố, làm cho mùa vọng Giáng Sinh cũng giảm đi sắc thái rộn ràng. Tôi ngồi bên khung cửa sổ nhìn ra ngoài trời đang lất phất những hạt mưa đều đặn xuyên qua ngọn đèn đường đang nhấp nháy đầy màu sắc mà người ta đã cố tạo ra vẻ đẹp rực rỡ cho đêm hoa đăng. Để tưởng niệm lại hình ảnh của hơn hai ngàn năm trước, cái đêm mà đất trời giao hòa cùng con người - Lc 2 (1-20).

Tôi chợt nhận ra một đường dây điện không nhấp nháy, có lẽ bị nghẽn mạch điện chẳng nên như bị ánh sáng đẩy lùi vào bóng đêm. Đêm nay không gian như chỉ có gió hờn hờ tung tăng xô đẩy những hạt mưa thành những cơn sóng chạy tràn về một phía và rơi xuống mặt đất, tôi chợt liên tưởng đến đời sống con người cũng như làn mưa kia đua nhau về phía vật chất lợi danh, phù hoa rồi cũng rơi rụng tan dần như hạt mưa thấm vào lòng đất. Con người vốn đã thích được nâng lên do tự cao tự đại, cái tôi ganh tị nhỏ nhen đã làm buồn phiền bao người xung quanh, cũng giống như hạt mưa đêm nay làm thấm lạnh hàng cây bên vệ đường nhưng nào có hay biết gì đâu. Tôi cảm thấy lòng mình có những trần trở bởi tôi và những người bạn tôi chỉ nhớ đến Chúa khi có nhu cầu đòi hỏi hay bằng sự đổi chác có đi có lại, Chúa như một cái phao để níu kéo khi tuyệt vọng trên đường đời. Không chú tâm vào ý nghĩa của đêm Noel mà xem đó như một lễ hội để vui mừng bằng những yến tiệc với bạn bè, không nghĩ đến một Con Người chịu đựng một thân xác hèn mọn để cứu chuộc nhân loại, họ và tôi nào có khác gì đâu khi nghĩ rằng tuy Chúa vẫn hiện hữu, nhưng vì Chúa đã thờ ơ với những nhu cầu mong muốn mà chúng tôi hằng mong đợi. Vì vậy Đức Tin không tăng trưởng thêm lên, đời sống đạo vẫn khô khan trong gia đình. Vợ chồng con cái cũng vẫn mang cái mác « Đạo công giáo » im lìm như mùa Đông lang thang theo mây trời chỉ bùng lên khi có một cơn gió nào lay mạnh. Lòng tôi vẫn trần trở khi chung quanh tôi có những khoảng trống lặng êm như đêm nay. Lạy Chúa con phải làm gì đây khi mà dòng thời gian đã ăn mòn thân con suốt một năm trời để lại những vết nhăn trên khóe mắt, nhuộm thêm mớ tóc trắng trên đầu, mái tóc mà con đã vuốt ve chăm sóc từng ngày mà nay một vài sợi đã lìa xa vĩnh viễn đời con. Con bỗng hoảng sợ Tình Ngài cũng vượt mất, nỗi cô đơn trống vắng như hôm nay. Xin cho con biết thức tỉnh níu Chúa qua những người anh em vì con đã mang tâm trạng của một người đã hát « Tim con đau đớn khi đời con mang dối hờn, đường thập giá con lìa xa... Chúa ơi »

Tôi đến rồi tôi lại ra đi khỏi nhóm cầu nguyện hàng tuần, phần đông anh chị em nơi đây xuất thân từ trường huấn luyện Cursillo, họ cùng nhau làm công việc đơn thuần bé nhỏ nhất mà họ có thể làm được. Họ sốt sắng

cầu nguyện xin bình an cho mọi gia đình, cho cộng đoàn của họ được thắt chặt vững mạnh hơn, cầu cho những tâm hồn nguội lạnh trong ơn Chúa, cầu sự phù trợ vững vàng cho các Linh Mục, yên lành cho Giáo hội VN đang bị bách hại và đức tin được sung mãn hoàn mỹ hơn trên toàn thế giới. Họ không nản lòng, với đức tin tuyệt đối vào sự quan phòng của Chúa, sự bền bỉ liên li của nhóm chắc đã tạo được một âm thanh trong muôn ngàn tiếng vọng đến với Chúa Cha. Tôi viện lý do không thể ngồi lâu và thức khuya vì căn bệnh đau đầu và mất ngủ nên không đến với mọi người, nhưng có những cuộc vui thâu đêm suốt sáng thì tôi sẵn sàng tham gia vì đó là ý thích của tôi. Tôi cảm thấy lạc lõng khi được anh chị em mời đến dự buổi họp mặt đầu xuân này, bữa ăn thân mật san sẻ cho nhau niềm vui ấm áp lấp đi cái lạnh mùa Đông đang chực hờ bên khung cửa sổ. Trong đêm nay có một vị khách đặc biệt cùng tham dự với mọi người và chia sẻ cảm nghiệm tin đồn ngày 21 tháng 12. Hãy tỉnh thức như Tin mừng Mt 24 (42-44). Người ta ví Chúa như kẻ trộm làm cho một số anh chị em không mấy hài lòng. Đây là lời hằng sống chúng ta đừng nghĩ rằng như thế là khiếm nhã mà đó là một hình tượng cụ thể của thế hệ hơn 2 ngàn năm trước. Bây giờ thời đại chúng ta sẵn sàng dùng lý trí để hiểu sự việc, để phân tích hơn là để tỉnh thức một cách cụ thể. Chúa đến không ai biết trước và cũng không có dấu hiệu nào cho con người mò đoán. Hiện tại chúng ta đang ngồi đây bên nhau có ly rượu cổ bàn. Đó không phải là một đáp số rõ ràng cho sự việc tỉnh thức của chúng ta, vị khách ấy cũng đọc được nơi tôi sự lạc lõng chơi vơi trong đám đông nên đã đưa vấn đề cầu nguyện nhóm, và muốn cho tôi không phải ngượng ngùng với mọi người nên nói thẳng với tôi thỉnh thoảng đến với nhau để cầu nguyện cho thêm ấm áp. Từ lâu tôi đã có thành kiến với nhóm nên được khơi ngọn lửa lòng đánh sáng giọng tuôn ra với một sự tự cao về hiểu biết. Tôi nghĩ rằng cứ hàng tuần đi lễ thờ phượng Chúa thì Chúa đang ở trong ta sẽ cùng đồng hành, đâu phải đến cầu nguyện chung là mới có Chúa, mới đầy đủ đức tin. Tôi hàng đêm vẫn một mình trầm lặng cầu kinh, tâm sự với Người bằng những giọt nước mắt. Khóc thật nhiều có ai biết cho đâu. Tôi tin rằng Chúa sẽ hiểu tôi và tôi cảm thấy bình an hơn là đi cầu nguyện trong nhóm, đã không mang đến an vui mà người ta có thể còn nghĩ rằng tôi là một con người xấu, nhìn tôi bằng ánh mắt xoi mói chỉ vì tôi không đến. Tại sao lại lôi kéo tôi ? Có nhiều người không đến thì không ai chỉ trích mà cứ nhắm vào tôi ? Đâu phải thế gian này chỉ có mình tôi ? Trút được cơn giận và thỏa mãn lòng tự ái tôi mỉm cười. Mọi người lặng yên, một anh trong nhóm giải thích. Sở dĩ anh em để ý đến là vì họ cảm thấy thương tôi, muốn cùng tôi cuu mang, đùm bọc lẫn nhau, để giúp xây dựng hạnh phúc có thể đổ vỡ vì họ không muốn tôi và người bạn đồng hành phải khổ đau, nên họ mới đưa mặt « DÂY » để níu kéo nhau trở về căn nhà êm ấm có bàn tay Chúa đỡ nâng, có lẽ vì tôi đang lao về phía một hố sâu do sự dữ lôi kéo. Họ dường như đang vạch đường cho tôi tự hỏi lòng mình : thời gian qua có được Chúa chúc phúc không ? ... hay là

tôi cứ sống với nỗi cô đơn thâm kín, với sự dằn dặt luôn lách trong thâm tâm. Hạnh phúc tôi tưởng có được lại là nỗi lo âu vì rạn nứt làm khổ tâm từng ngày. Tôi đã tạo cho hai tâm hồn đi ngược chiều, mỗi một bước là rời xa nhau thêm. Họ bảo với tôi bình an của Chúa là hạnh phúc gắn bó với yêu thương, biết chia sẻ cùng nhau, biết nhân nhượng và tha thứ. Sự bối rối cứ quay cuồng trong con người tôi, tôi có nhận biết hay không ? Cứ hát thử đi một đoạn nhạc khe khẽ thôi để xem tim mình có thổn thức không ? « Tim con bối rối khi đời con vắng Ngài, lạc từng bước chân đi về đâu.... Về đâu ». Tôi lặng thinh không nói nhưng sự cố chấp không làm tôi nhìn nhận cái yếu hèn của mình, tôi lại thốt lên một bằng sự thách thức « Để xem nhóm còn tồn tại bao lâu nữa, sẽ tan rã thôi và thời gian sẽ trả lời »

Trong bầu không khí khá sôi động, vị khách mời xin được đưa ra giải lý cụ thể để làm dịu đi. Vâng, cầu nguyện chung hay riêng đều có cái hay riêng Chúa đã dạy chúng ta « Anh em hãy vào phòng đóng kín cửa mà cầu nguyện » (Mt 6.6). Nhưng cũng có một nghịch lý khi gặp Chúa, Ngài sẽ không hỏi con đã cầu nguyện bao nhiêu lần ? mà Chúa sẽ hỏi con đã làm được những gì cho anh em của con, những người bé mọn của ta ? Chính vì Chúa muốn ta cùng tiếp tay, cùng đồng hành, kết hợp để tạo thành mối tương quan để Chúa có thể thực hiện những gì Chúa đã hứa cùng con người. Như vậy cùng nhau cầu nguyện cùng nhau làm một vài điều tốt và cùng nhau làm sống lại đức tin vẫn là một hành động làm đẹp lòng Chúa. Như trong tin mừng Ga 2 (1-12) tiệc cưới Ca-na, Chúa không biến rượu từ những chum không, mà cần có sự hỗ trợ của con người đổ nước đầy chum. Mẹ Maria có căn dặn « Người bảo gì các anh cứ việc làm theo ». Đó mới chính là căn bản cụ thể : cần phải cộng tác với Chúa để Ngài thực hiện chứ không chỉ đơn thuần cầu nguyện van xin rồi xuôi tay chờ đợi như quan niệm « Mọi việc để Chúa làm ».

Tiệc đầu Xuân năm nay tuy là một buổi tiệc vui nhưng lại có pha lẫn chút muộn phiền cho nhau. Đó không phải là sự cố ngoài ý muốn mà là một món quà xuân Chúa muốn gởi đến cho anh em. Hãy tạ ơn Ngài đã cho chúng ta thấy được tấm lòng của nhau. Qua vị khách đặc biệt này, Ngài giúp chúng ta gạt tía những ý tưởng không đẹp, cắt đi những thành kiến hẹp hòi, trân trọng những yêu thương dành cho nhau sau những lần vấp ngã. Hãy cảm tạ thâm ân Chúa đã mang đến một mùa xuân đầy ý nghĩa để mọi người có được thêm chiều sâu suy nghĩ tận đáy lòng. Ôn Chúa đã đổ tràn nơi đây qua việc ban phép lành của vị khách ấy để mọi người lãnh nhận trong tâm linh hòa nhịp cùng với những trần trở, băng khuâng nghĩ suy về một hạnh phúc bình an thật sự để trao đến người bạn cứng lòng của chúng ta.

Đầu Xuân 2013

NTS ■

« Những khi con đau khổ,
Những khi tim rướm máu,
Cha thương ban ý thơ »

Đôi Đời

*Từ khi tìm có Chúa,
Dốt chữ thích làm thơ,
Thương đời, yêu sự đạo,
« Lạy Chúa, có con đây ! »*

*Chúa biết con thương Chúa,
Chúa biết con : tội phạm,
Nên cần được dặt tay,
Không để con hư mất,
Huấn từ Chúa tặng đây ;*

*Con lo con xa Chúa,
Điều răn con kính sợ,
Từ bỏ bảy tội đầu.
Đời con trong tay Chúa,
Thánh ý con xin vâng.*

*Con biết Chúa thương con,
Nên giúp con đổi đời,
Gắng trên đường đức hạnh,
Để đời này hạnh phúc,
Tìm được nghĩa thương yêu.*

*“Xin tặng cha yêu dấu,
Muôn vãn thổn thức trái tim con”*

Marie Thérèse Đào Thu Hương

PHÂN ƯU

Văn phòng Điều Hành đã nhận các tin :

- Anh Marcel Trần Hồng Nghiệp, em trai chị Phương Viên (Bỉ) được Chúa gọi về ngày 04-01-2013 tại Pháp.
- Cụ Mathia Maria Trương văn Tròn, thân phụ anh Trương văn Út Thật (K27 Wernau) qua đời ngày 10-01-2013 tại Sài Gòn - Việt Nam, hưởng thọ 83 tuổi.

Trong tình thân và hiệp nhất, anh chị em cursillistas cùng nguyện xin Thầy Chí Thánh sớm đón các linh hồn anh Marcel và cụ Mathia Maria vào quê hương vĩnh cửu.

Giờ bên Thầy

Thầy yêu dấu của con,

Năm nay đi linh thao mà con chưa ghi được lời nào trong « nhật ký tĩnh tâm » như thường khi con vẫn làm trong các khóa linh thao.

Con vẫn nhớ những giây phút êm ả bên Thầy trong giờ thông dong, ngồi kề cận bên mà chiêm ngắm Thầy yêu dấu trong Mặt Nhật, được đặt trên chiếc bàn nhỏ, trước ngọn đèn châu trong căn phòng ấm cúng này.

Nơi đây con nhớ đến màu nhiệm Thánh Thể, qua tay linh mục chủ tế, người đại diện Thầy trang trọng kính cẩn đọc lời truyền phép trên bánh và rượu trong Thánh Lễ, chính là lúc Mình và Máu của Thầy hiện hiện trong hình bánh, một bí tích huyền nhiệm chứng tỏ Thầy hiện diện và ở với chúng con mọi ngày cho tới tận thế.

Đây là Hồng Ân Thiên Chúa ban cho loài người, là món quà vô giá thể hiện Tình Yêu Thương vĩnh viễn của Ngài ban cho chúng con, cho toàn thể nhân loại. Nơi đây, vì yêu thương, Trái Tim Thầy luôn mở rộng để đón nhận tất cả nhân loại, cho dù nhân loại đầy tội lỗi... dù hàng ngày Thầy vẫn bị loài người chúng con đóng đinh, sỉ nhục và phản bội Thầy bằng những cử chỉ dối trá, tham lam, giận dữ, gian manh, ăn chặn, giết người, bắt công, bách hại...

Trong ba ngày tĩnh tâm theo phương pháp linh thao của Thánh Inhazio Loyola, linh mục đang giúp chúng con gặp gỡ Thầy qua Lời Thầy do Thánh Sử Marco ghi lại. Thầy đã thấp lèn cho chúng con một ngọn lửa tin yêu, cách riêng cho chính con, và con tự nhủ, phải giữ gìn ngọn lửa này để luôn sưởi ấm tâm hồn mình và để mang hơi ấm đến cho anh chị em con, những người ở ngay bên cạnh con, những người ở xa con, những người mà Thầy cho con gặp gỡ họ...

Nghĩ đến anh chị em, đến tha nhân con lại nhớ năm vừa rồi con đi dự một khóa tĩnh huấn ba ngày. Với tôn chỉ «*một tay nắm Chúa, một tay nắm anh em*» của Phong Trào Cursillo, ba ngày hồng ân đó con cũng học được nhiều điều hay, nhiều điều rất ích lợi cho đức tin của con, mà điều con ghi nhớ nhất là tinh thần phục vụ của các anh chị em đi trợ tá khóa. Các anh chị phục vụ mọi người với một tâm tình quảng đại, đầy lòng nhân ái, và kiên nhẫn trong từng cử chỉ, từng lời nói. Có phải giây phút này

Thầy nhắc nhở con, hãy học gương phục vụ đó mà thực hành nắm tay anh chị em để giới thiệu với Thầy. Thầy ơi, muốn được như vậy thì chính con phải học tập nhiều với Thầy về tình yêu thương, về lòng từ bi, về sự từ bỏ mình và nhất là phải luôn ở trong Thầy như Lời Thầy ở trong con. Từ bỏ những tội lỗi trong con người yếu hèn của con. Xin Thầy giúp con để con biết làm đẹp lòng Thầy.

Thầy ơi! Ngày xưa, cách đây 2000 năm, thời của Thầy đang sống và đi rao giảng, Thầy cũng gặp bao nhiêu là khó khăn, bao sự hiểu lầm, bao sự ganh ghét, đố kỵ đến nỗi họ muốn giết Thầy, Thầy có buồn không khi Thầy bị treo trên cây thập tự thì môn đệ của Thầy cũng bỏ Thầy mà chạy tán mát. Ngày nay chúng con, những đứa con của Thầy cũng bỏ Thầy mà tán mát khắp nơi. Xin Thầy đưa chúng con về hiệp nhất với Thầy và ở trong Thầy, Thầy nhé.

Treo trên thập tự, hình ảnh này làm lòng con quặn đau. Thầy ơi, Thầy tình tuyền vô tội mà Thầy chịu để cho thế gian lên án, sỉ nhục, đánh đòn, bêu rếu suốt đoạn đường vác cây thập tự. Hình phạt này để quốc Roma chỉ dành cho người nô lệ, họ coi Thầy như nô lệ, Thầy hạ mình đến vô cùng tận, Thầy hủy mình ra không, «*Thầy bị đâm vì chúng con phạm tội, Thầy bị nghiền nát vì chúng con lỗi lầm, Thầy chịu sửa trị để chúng con được bình an, Thầy mang thương tích để cho chúng con được chữa lành*». (Is 53, 5)

Người Do Thái cho cái chết của Thầy trên thập tự là một sự ô nhục, dân ngoại thì coi đó là một cái chết điên rồ, ngu xuẩn, nhưng Chúa Cha công nhận đó là sự vinh hiển, sự khôn ngoan của Thầy. (x. 1Cr, 22)

Họ nghĩ như thế vì họ không biết được đó chính là màu nhiệm cao cả mà chỉ có Thiên Chúa, Đấng tạo thành trời đất muôn vật mới làm được, Đấng yêu nhân loại đầy tội lỗi và muốn cứu nhân loại, nên sai Thầy đến thế gian này mà chịu khổ hình, chịu chết và sống lại để cứu độ tất cả chúng con.

Con người trong thế giới ngày nay họ không cần Thiên Chúa, họ say mê của cải, danh vọng, nên họ đánh mất đi sự thẳng thắn, chân thật, tinh khiết của lương tâm con người nên trái tim họ trở nên chai đá, vì thế sự ác lan tràn khắp mặt đất.

Con xin Thầy ban cho họ ơn nhận biết được Tình Yêu của Thiên Chúa, biết đến sự hiện diện của Thầy ở thế gian này vì chính nhờ Thầy mà trái đất này trở nên nhân ái hơn, đẹp đẽ hơn và có ý nghĩa nữa, phải không Thầy yêu dấu của con. Thầy ơi, con yêu Thầy, con yêu Thầy ...

Elisabeth Nguyễn ■

Hai Chị Em

Sau một thời gian dài chuẩn bị chu đáo về thuốc men, chế độ ăn uống, kiêng cử, v.v. cho mẹ, chúng tôi đã lên máy bay sang Lào để đi thăm người em trai của mẹ tôi theo như ước nguyện tuổi già của bà. Chuyến đi này thật tốn kém về mọi mặt : sức khỏe, thời gian, tiền bạc... đối với một người phụ nữ tuổi gần 80, đi đứng rất chậm chạp vì đôi chân đã yếu nhiều và thường xuyên phải nhờ vào chiếc gậy ba chân. Thêm vào đó là chứng bệnh tiểu đường và Alzheimer, nên từ mấy năm sau này cuộc sống hằng ngày của mẹ tôi phải được tính toán theo từng bữa ăn, với tất cả những thứ thuốc phải uống. Có những câu chuyện vừa mới trao đổi năm phút trước thôi, bà đã hỏi lại mấy lượt, và cứ thế suốt ngày. Nhưng lạ lùng thay, có một điều mẹ tôi không hề quên, và bao giờ nhắc đi nhắc lại cũng thật là rõ ràng, đó là ước muốn đi thăm người em trai còn ở lại quê xưa. Trước kia khi còn khoẻ mạnh, bà đã tự đi thăm cậu được mấy lần. Trong tình trạng hiện tại, bà phải luôn cần có người bên cạnh để được trông nom cẩn thận. Điều này thật là khó khăn cho mấy chị em tôi, vì cái nợ áo cơm và gia cảnh riêng ai cũng còn vương mang, chúng tôi không tìm ra khoảng thời gian nào thuận tiện để lấy ngày nghỉ cả tháng mà theo mẹ. Thế là trong suốt năm qua, mẹ tôi cứ nhắc mãi về ước muốn này ! Bà còn quyết định sẽ tự mình thực hiện chuyến đi đó, vì bà không còn ý niệm về sự phức tạp của một lần đi xa, đối với người bình thường đã là thế, huống chi là với người nhiều bệnh. Với ý thức rằng đây có thể sẽ là lần đoàn tụ sau cùng của hai chị em mẹ tôi, tôi quyết định giúp bà thực hiện ước mơ tuổi già. Cùng với cô em gái, chúng tôi chia phiên nhau mỗi người 15 ngày đi cùng với mẹ về quê cũ, đó cũng là số ngày phép mà tôi gom góp lại được cho suốt năm.

Sau nhiều năm xa cách, người cậu xuất hiện trước mặt tôi lúc ấy là một ông già mang hình hài tàn tạ đáng thương. Hai tay ông đan vào nhau run run từng hồi. Ngày đầu tiên, cậu không nói gì, hay đúng hơn là cậu không bắt chuyện mà chỉ trả lời những câu hỏi chất chứa đầy lo lắng quan tâm của mẹ tôi. Cậu là em út của mẹ. Từ một thanh niên đẹp trai, có vợ xinh xắn, đảm đang và ba đứa con ngoan, cậu đã lỡ sa chân vào rượu chè đến nỗi gây đổ vỡ đời sống gia đình, và mất luôn công ăn việc làm tốt đẹp. Lúc đầu, các con cậu vì thương cha nên đã tìm cho cậu nơi trú ngụ sau khi cha mẹ chia tay, và thường xuyên thăm viếng cậu. Nhưng với thời gian qua đi, cậu vẫn không hồi tâm, và mãi sa đà tuột dốc. Rốt cuộc họ chán ngán bỏ lơ, thậm chí coi thường người cha vô trách nhiệm đó. Bây giờ nhìn cậu tiêu tụy như một người quen sống lang thang ngoài đường, quần áo

nhàu nát, tóc tai không chải, có lẽ trong thế giới mà cậu đang sống, tất cả những điều này không còn cần thiết nữa vì có ai quan tâm đến cậu ? Cậu đã đi ra khỏi cuộc đời của thân bằng quyến thuộc từ lâu rồi. Chỉ riêng tình cảm của mẹ tôi là không bao giờ thay đổi hay suy giảm với cậu. Dù các con có phân tích hay phân nân là sao bà bỏ nhiều công sức cho cậu như thế, mẹ tôi vẫn luôn luôn có một câu trả lời : “Dẫu sao cậu cũng là em của mẹ và cậu cần mẹ. Mẹ phải lo cho cậu ! ”. Khi ông bà ngoại tôi qua đời, mẹ tôi chỉ mới mười hai tuổi, và là chị của hai đứa em trai. Ba chị em được một người dì đem về nuôi. Lấy chồng rồi mẹ vẫn vất vả lo cho hai em được học hành và lập nghiệp. Mẹ tôi vừa là chị vừa là một bà mẹ trẻ của hai em. Cậu út tôi biết chị mình lúc nào cũng yêu thương mình, trong khi người anh trai thì đã quên cậu từ lâu.

Trước mỗi tình gấn bó của hai chị em mẹ tôi, tôi thật sự cảm nghiệm được sức mạnh của tình máu mủ gia đình. Đó là một tình thương quảng đại, bao dung, không chút xét đoán, khinh chê dù người thân của mình đã đi đến mức tội tệ nhất. Nhìn mẹ hôn cậu như người ta hôn một trẻ thơ, tôi thật là cảm phục mẹ. Cậu lì lợm, ngoan cố bao nhiêu với người khác thì cậu ngoan ngoãn dịu hiền với người chị thân thương bấy nhiêu. Phải chăng cũng như bà, ông đang tận hưởng hạnh phúc quý báu này vì có thể sẽ là lần sau chót ? Chúng tôi đến thăm cậu mỗi ngày. Tình thương của mẹ tôi chắc chắn làm cho cậu ý thức được phần nào những sai lầm trong quá khứ. Tuy không thú nhận thành lời, cậu không chút ngượng ngập mà sẵn sàng đón nhận tấm lòng của người chị yêu dấu. Ngày cuối gặp nhau, cậu chào mẹ tôi và dặn dò : « Chị về và đừng có khóc ! ». Tôi thật xúc động vì cậu còn biết lo lắng cho chị trong giờ phút đó. Cậu cũng không rơi nước mắt. Tôi biết trong thâm tâm, cả hai đều rất đau lòng nhưng bề ngoài vẫn cố bình an và can đảm. Qua chuyến đi thăm người cậu út, tôi học được tâm tình của người cho đi cũng như của người đón nhận. Cả hai chị em mẹ tôi đều chân thật với nhau. Họ không cần tính toán, bề ngoài, vì họ chẳng cần ai thấy, ai khen tặng. Họ chỉ muốn mở rộng con tim, kẻ cho, người nhận, thế là đủ. Mẹ tôi vì lấy chồng nên theo đạo. Cậu tôi không có đạo. Tôi rất tiếc là chưa bao giờ có cơ hội giới thiệu Chúa Kitô cho cậu, nhưng kể từ bây giờ tôi có thể kể câu chuyện đời của cậu với Ngài... Trong khi viết những dòng chữ kết thúc bài chia sẻ này, tôi được tin cậu tôi phải vào bệnh viện. Không biết nặng nhẹ thế nào ? Nhưng tôi tin chắc chắn Chúa đang ôm ấp cậu tôi trong vòng tay của Ngài, cũng như chúng tôi sẽ ôm ấp mãi hình ảnh cậu trong ký ức và trái tim chúng tôi./.

Phuong Vy
Tháng 1/2013 ■

Đóm Lửa

*Nhìn đóm lửa tôi họa mấy vần thơ
Như đêm trường tâm tôi vẫn mong chờ
Cho Ánh Sáng gọi tình thơ bừng dậy
Cho hành trình Tin-Cây vực đôi chân
Cho lý tưởng chứng nhân đừng rời rã
Và bàn tay chứng tá nắm chặt hơn
Dù sống giữa thế nhân đầy thử thách,
Biển đời sao ngăn cách được tình ta
Nắm tay Thầy, đường xa không chôn bước
Chuyển lửa ân tình, mơ ước của Thầy
Thầy muốn mượn đôi tay đời chứng tá,
Mượn đôi môi và cả ánh mắt thương.
Nhìn con, đời thấy vẫn vương Tình Chúa
Từ cặp môi chan chứa lời Yêu Thương,
Đời thấy mắt con vương vương mắt Chúa
Từng bước con đi chan chứa Tình Trời
Giữa đêm đen Lửa Tình Ngài bừng sáng
Cho gian trần mãi ấm áp Tin-Yêu*

*Nguyện ước trong Năm Đức Tin
Trần nguyên Bình*

JOURNAL

Dest :

PHONG TRÀO CURSILLO
Mr. Giuse Nguyen Minh Duong
59 bis Route de Saint LEU
95600 EAUBONNE—France
Tél: (+ 33) 9 81 89 67 01

VINH DANH CHÚA

*VINH danh Thiên Chúa ngôi cao
DANH cha rực sáng ngàn sao trên trời
THIÊN cung nhà nhạc đón mời
CHÚA con nhập thể cho đời bình an
TRÊN ngôi cao xuống thế gian
CÁC nơi tâm tối thanh bần hạ sinh
TẦNG cao thiên sứ cung nghinh
TRỜI tuôn ơn thánh, cung đình hoan ca
BÌNH an khắp chốn gần xa
AN vui mọi cõi, nhà nhà mừng reo
DƯỚI trần sang cả, khó nghèo
THẾ nhân chào đón, mừng theo một lòng
CHO tình thương trái mênh mông
NGƯỜI ơi, suối mát nguồn sông nhiệm mầu
THIỆN tâm người hãy nguyện cầu
TÂM vui mừng CHÚA ơn sâu cho đời.*

Therese Xuân (khóa sinh 32)

24-12-12